

Duhovna znanost je življenje, neposredno življenje. Ni je mogoče ovreči niti dokazati skozi logične razprave in učene prepire. Dokazuje in ovrednoti se skozi življenje. In ohranja se tako, da lahko najde ljudi, v duše katerih lahko vstopi. Kaj bi nas lahko bolj povzdignilo, kot stanje, v katerem vemo, da lahko spoznamo izvor našega pravega življenja med smrtjo in ponovnim rojstvom, in občutimo našo povezanost s celotnim univerzumom!

Vedenje, da v sebi nosimo sile univerzuma, ki jih sprejmemo vase edino s pravilno pripravo v življenju, da bi z njimi lahko delovali na sebi, ko se ponovno srečamo s svetom planetov, Sonca in zvezd med smrtjo in ponovnim rojstvom človeka globoko zaveže: Bolj ko se zavedam, kako sem bil rojen iz veselja, bolj čutim odgovornost, da v sebi razvijam sile, ki mi jih je dalo celotno vesolje, da bi tako lahko postal boljši človek.

Zakaj današnji človek v običajnem življenju ne more doseči zavesti o predhodnem zemeljskem življenju? Jasnovidna zavest vendar dejansko seže do tja, kakor daleč lahko razširi spomin, da v spominu resnično izplava prejšnje zemeljsko življenje. Toda v običajnem življenju današnjega človeštva je to vendar tako, da nimamo zavesti o prejšnjem zemeljskem življenju. Kakšno bi bilo vprašanje s stališča jasnovidnega raziskovanja? Jasno nam je vendar, da se sila, ki jo potrebujemo za jasnovidno raziskovanje, pokaže iz človeške notranjosti in same duše. Razvijemo se od običajnega stanja človeka do jasnovidnega stanja; zato morajo biti vendar sile, s katerimi lahko potem gledamo nazaj na predhodno zemeljsko življenje, prisotne in razpoložljive v vsakem človeku. Zdaj se vprašanje glasi: Kaj se zgodi s temi silami, kaj naredi človeška narava s silami, ki so v človeku, rojene s človekom, vendar jih ni pripeljal do tja, da bi se z njihovo pomočjo spominjal prejšnjega zemeljskega življenja?

Ko jasnovidno preiščemo vprašanje, in usmerimo pogled na tiste sile, ki pridejo tu v poštev, moramo opazovanje naravnati že v zelo zgodnjo otroško dobo. Kajti šele potem lahko vidimo na delu te sile, ki so lahko pri jasnovidnosti uporabljene za gledanje nazaj v prejšnje zemeljsko življenje. To so namreč sile, ki so pri današnjem človeštvu uporabljene za izgradnjo človeškega grla in vsega tistega, kar je s tem povezano.

Jasnovidna preiskovanja življenja med smrtjo in ponovnim rojstvom

Rudolf Steiner

*Jasnovidna
preiskovanja življenja
med smrtjo in
ponovnim rojstvom*

Mnogi ljudje pravijo: Zakaj bi moral človek skrbeti za življenje med smrtjo in ponovnim rojstvom ali – če noče govoriti o ponavljajočih zemeljskih življenjih – za življenje, ki leži po smrti, saj lahko počakamo, da pride smrt, in bomo potem že videli, kaj smrti sledi! To pravijo danes tisti, ki še niso povsem izgubili občutka za duhovni svet, nimajo pa potrebne duševne moči, da bi si lahko priskrbeli pojme in občutja o nadčutnem svetu. Takšni ljudje pravijo: Tukaj na Zemlji opravljamo svojo dolžnost, kasneje bomo že kako na ustrezen način doživeli, kar nas čaka po smrti. Prav resnični odnos do življenja med smrtjo in ponovnim rojstvom nam kaže, kako napačno je takšno mnenje in kako pomembno je za človeka v fizično-čutnem obstoju, da ima že v tem življenju zvezo z življenjskimi oblikami, ki jih mora človek preživljati med smrtjo in ponovnim rojstvom.